

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการและพนักงานจ้างรักษาวินัย

วินัยและการรักษาวินัยของพนักงานส่วนท้องถิ่น

วินัยมี ๒ ความหมาย คือ

๑. ระเบียบกฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้ข้าราชการต้องยึดถือปฏิบัติ
๒. ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกว่าสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยได้

วินัยมี ๒ ประเภท คือ

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๒. วินัยอย่างร้ายแรง

การรักษาวินัยของพนักงานส่วนท้องถิ่นมี ดังนี้

- ข้อ ๑ ต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้อย่างเคร่งครัดอยู่
- ข้อ ๒ ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- ข้อ ๓ ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์และความเที่ยงธรรม ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้หรือการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- ข้อ ๔ ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ
- ข้อ ๕ ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสาหัส เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- ข้อ ๖ ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ
การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการมติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ ต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์ เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตราย ต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ ๘ ต้องรักษาความลับทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๙ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและ ระเบียบของทางราชการโดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ทางราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการหรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือ ทันทันเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้วถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่ง เดิม ผู้ปฏิบัติบังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามการขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงมาปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้ เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ ต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อ ๑๑ ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาการรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็น การรายงานเท็จด้วย

ข้อ ๑๒ ต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๓ ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้การละทิ้งหรือ ทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการ ติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างที่เป็นการกลั่นแกล้งกันและ ต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๕ ต้องต้อนรับให้ความสะดวกให้ความเป็นธรรมและให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติด ต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนเองโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือ ข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการการดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ ๑๗ ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึง กันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๑๘ ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติภารกิจปฏิบัติ หน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วย มารยาททางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อม เสีย โดยไม่กระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วการกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่า จำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำการ อื่นใดได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตาม ข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่กำหนดในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัยเว้นแต่มีเหตุอันสมควรงด โทษตามที่กำหนดในหมวด ๘

สถานโฆษพนักงานส่วนตำบลมี ๕ สถาน ได้แก่

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดขั้นเงินเดือน

๒. วินัยอย่างร้ายแรง

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

สถานโฆษพนักงานจ้าง มี ๔ สถาน

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดค่าจ้าง/ค่าตอบแทน

(๓) ลดขั้นค่าจ้าง/ค่าตอบแทน

(๔) ไล่ออก

ข้อ 15 วรรคหนึ่ง สามารถแยกองค์ประกอบความผิดได้ดังนี้
1. ไม่ต้อนรับ ไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้ความเป็นธรรม ไม่ให้การสงเคราะห์ ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง

2. กระทำแก่ประชาชนผู้ติดต่อบุคคลเกี่ยวกับหน้าที่ของตน
ข้อ 15 วรรคสอง สามารถแยกองค์ประกอบความผิดได้ดังนี้
1. ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงอย่างร้ายแรง
2. เป็นการกระทำต่อประชาชนผู้ติดต่อบุคคลต่อราชการ
3. กระทำโดยมีเจตนา (กระทำโดยรู้สำนึกในการกระทำ)

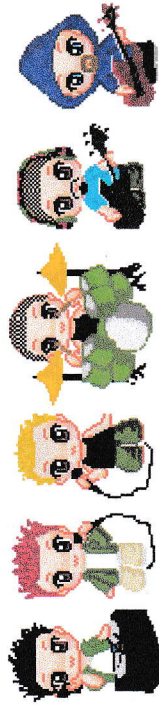
หน้าที่ผู้บังคับบัญชา

มาตรฐานวินัยและการรักษาวินัย ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ 3 ประการ
1. เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย โดย

- 1.1 กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี
- 1.2 การฝึกอบรม
- 1.3 การสร้างขวัญและกำลังใจ
- 1.4 การจูงใจหรือการอื่นใดที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติจิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

2. ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย โดย
2.1 เอาใจใส่ สังเกตการณ์ และจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย

3. ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่กระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามข้อนี้ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ถ้าเป็นผู้บริหารต้องยื่นให้ดำเนินการตามหน้าที่ที่แจ้งผู้กำกับดูแลตามกฎหมายดำเนินการ

การรักษาวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

การรักษาวินัยที่รับผิดชอบต่อสังคม แบ่งเป็น 4 อย่าง

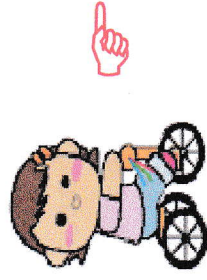
1. วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่
2. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา
3. วินัยต่อผู้ร่วมงาน
4. วินัยต่อประชาชน

วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่

ข้อพิจารณาว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใด มีหน้าที่ราชการ เรื่องใด มีแนวทางพิจารณา ดังนี้

1. พิจารณาจากกฎหมาย มาตราฐานทั่วไป หรือระเบียบ กำหนดหน้าที่ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. พิจารณามาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ซึ่งกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบไว้
3. พิจารณาจากคำสั่ง หรือการมอบหมายของผู้บังคับบัญชา ภายในขอบเขตของผู้บังคับบัญชาที่มอบหมาย
4. พิจารณาจากพฤติการณ์ ที่พนักงานส่วนท้องถิ่น สมควรใจเข้าผูกพันยอมรับเป็นหน้าที่ของตน

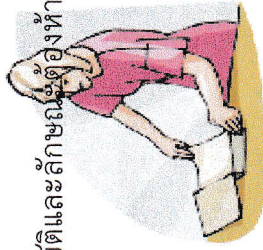
๒๕ วินัยต่อผู้บังคับบัญชา

ข้อ 9 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียความแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบตามวรรคหนึ่ง

1. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา สั่งด้วยวาจาที่ได้
2. ผู้สั่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย
 - ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน
 - ตามกฎหมายจัดตั้ง ส่วนราชการโดยเฉพาะ
 - ตาม พ.ร.บ. จัดตั้ง อปท.
 - ตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของ อปท.

3. สั่งในหน้าที่ราชการ
 - ผู้สั่งมีหน้าที่ราชการในเรื่องที่สั่งนั้น
 - สั่งให้ปฏิบัติตาม
4. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ
 - ผู้บังคับบัญชานั้นต้องเป็นผู้ที่อยู่ในฐานะที่จะสั่งตามกฎหมายและระเบียบ

- ต้องสั่งภายในขอบเขตอำนาจที่ตน หากมิใช่ เช่น สั่งโดยไม่อยู่ในฐานะที่จะสั่ง, สั่งนอกเหนืออำนาจหน้าที่ของตน, สั่งฝ่าฝืนกฎหมายและระเบียบทางราชการผู้ไม่ปฏิบัติตามย่อมไม่ผิดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

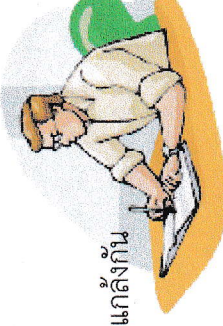
5. มีเจตนาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น คือ

- ขัดขึ้นไม่ทำตามคำสั่ง
- ทำไม่ตรงคำสั่ง
- หลีกเลียงไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

๒๖ วินัยต่อผู้ร่วมงาน

ข้อ 14 พนักงานส่วนท้องถิ่น ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดเป็นการก่อกวนแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ ระหว่างพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการองค์ประกอบกำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นปฏิบัติ

1. ให้สุภาพเรียบร้อย ภาย วาจา สุภาพ เรียบร้อย และเหมาะสมแก่บุคคลสถานที่
2. ให้รักษาความสามัคคี
3. ไม่กระทำการอย่างใดเป็นการก่อกวนแกล้งกัน
4. ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ

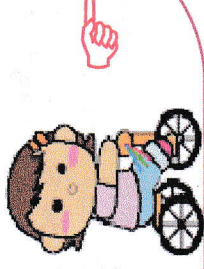

องค์ประกอบความผิดได้ ดังนี้

1. ไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
2. ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
3. ก่อกวนแกล้งกัน
4. ไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติราชการ

๒๗ วินัยต่อประชาชน

ข้อ 15 พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องต้อนรับ ให้ความสะดวกให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อยห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ การดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

อบรมกลมกล่อมในบ้าน โรงเรียนการสื่อสารสามารถชน
เป็นต้น

สร้างระบบเข้มแข็ง ด้านทุจริต

กฎหมายอย่างเดียวกันไม่สามารถปราบปรามทุจริตได้
ต้องอบรม ลูกหลานให้เกรงกลัวกฎหมาย สั่งสอนคนให้
มีทริโอต์ปะละลาหยต่ออบาปเริ่มที่จิตสำนึกของตัวเอง
เป็นพื้นฐาน ผู้มีอำนาจต้องทำตัว เป็นตัวอย่าง คนไทย
ต้องอยู่อย่างมีความหวัง

1. ผู้นำต้องมีจิตสำนึกที่ดีเป็นตัวอย่างที่น่าเชื่อถือและ
ประชาชนเชื่อมั่นว่าเป็นคนดี มีคุณธรรมความซื่อสัตย์
2. คอร์รัปชั่นต้องแก้ทั้งระบบตั้งแต่วิธีการเลือกคนเข้ามา
สู่การเมือง และเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องสร้าง
อุดมการณ์ทำเพื่อชาติ บ้านเมือง
3. เลิกระบบอุปถัมภ์ และความพุ่มพวยในรูปแบบ
ต่างๆ
4. หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่มิหนำป้องกันและ
ปราบปรามการ ทุจริตต้องเป็นอิสระ
5. ต้องจัดสวัสดิการและรายได้ให้

6. ลงโทษผู้กระทำความผิดที่ผู้รับอย่างรุนแรงเฉียบขาด
7. โปร่งใส ตรวจสอบได้

ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ

1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงาม
เพื่อส่วนรวม

3. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์

4. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และ
ทางอ้อม

5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม

6. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่
และแบ่งปัน

7. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมี

พระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุขที่ถูกต้อง

8. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพ
ผู้ใหญ่

9. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

10. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงตาม
พระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระ

พระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้เมื่อยามจำเป็น

มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่ายและพร้อม
ที่จะขยาย กิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี

การป้องกันและปราบปราม

การทุจริตในองค์กร

เทศบาลตำบลหนองแวง

โทรศัพท์ 044-119983

การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร

การสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้ได้ผล ต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญ 3 อย่างเป็นพื้นฐาน

1. ความสนใจ การเป็นตัวอย่างที่ดีของผู้บริหารระดับสูง
2. การมีส่วนร่วมของพนักงานมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้
3. การมีกิจกรรม เพื่อกระตุ้นเตือน ต่อเนื่องและแนวทางการประเมิน และติดตามผลที่เป็นธรรม

☞ เครื่องมือที่นำมาใช้ในการเสริมสร้าง

วัฒนธรรมองค์กร เพื่อความยั่งยืน

- การมีส่วนร่วม
- การเปิดใจกว้าง
- ความไว้วางใจ และยอมรับ
- ข้อผูกพันหรือพันธะสัญญา
- ทัศนคติในการจัดซื้อจัดจ้าง
- ความเป็นเอกรักษ์หรือฉันทามติ
- การตัดสินใจ
- การรวมพลัง
- จุดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา
- มุ่งหมายและวัตถุประสงค์

พลังความสามารถแสดงออกได้ในหลาย

มิติ อาทิ เช่น

1. การไม่ดูดย่อความสามารถหรือการนิ่งเฉยต่อความไม่ถูกต้อง เช่น การลุกขึ้นเปิดโปงการทุจริตแม้จะเห็นว่าอันตรายต่อชีวิตอยู่ข้างหน้า
2. ความท้าทายที่จะเสนอแนวทางการบริหารจัดการที่ดีกว่า ซึ่งจะช่วยลดการทุจริตแม้ว่าต้องเสี่ยงต่อการขัดผลประโยชน์ของผู้มีอิทธิพล ซึ่งโง่งมอยู่ในระบบเดิม
3. ความกล้าแสดงจุดยืนอย่างสร้างสรรค์ในการไม่ร่วมมือกับการทุจริต
4. การชี้แนะโดยใจสุจริตให้เห็นช่องโหว่ของระบบการบริหารที่อาจมีการทุจริตได้ และเสนอแนะแนวทางการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม
5. การเข้าร่วมสนับสนุนผู้ริเริ่ม ต่อสู้การทุจริตในรูปแบบข้างต้น ทั้ง 4 ข้อ จนก่อให้เกิดพลังมวลชนอันเข้มแข็งในการต่อสู้กับกระบวนการทุจริตและระบบฉ้อฉล “กลไกการส่งเสริมพลังความดี”

การส่งเสริมพลังความดี

ต้องประกอบด้วยกลไกต่างๆต่อไปนี้ รวมกันเป็นอย่างดีน้อย ลำพังข้อใดข้อหนึ่งจะไม่เพียงพอในการ ต่อสู้กับกระบวนการทุจริตและระบบฉ้อฉล

1. การทำให้เป็นคนที่เห็นอย่างปลอดภัยในสังคม เช่น การมีช่องทางให้เสียงของผู้เปิดโปงการทุจริต ได้ทำงาน

อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย การมีสื่อมวลชนที่อิสระและพึ่ง ได้และการมีเกราะกำบังภาคประชาชนที่เข้มแข็ง เป็นต้น

2. การทำให้ความคิดดี ๆ ของคนดี ๆ มีเวทีเผยแพร่ แลกเปลี่ยน แบ่งปัน และรวมตัวกัน เช่น การรวมตัวกันของแนวร่วมปฏิบัติเพื่อการต่อต้านการทุจริตของภาคเอกชน
3. การให้ออกาสระบบใหม่ที่ดีกว่าให้ได้มีโอกาสนำไปปฏิบัติจริง ๆ ระบบใหม่ที่ดีกว่าที่ว่า คือ ระบบการแก้ไขปัญหาสารธารณะที่ไม่ เพียงมุ่งแก้ปัญหาความทุกข์ยากของประชาชน แต่ยังสามารถช่วย ลดการทุจริต
4. การประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการ/ระบบ/นโยบายใหม่ ด้วยการ เปรียบเทียบระดับของการทุจริตในโครงการเก่าและมอบรางวัล กับโครงการที่ทำให้มูลค่าและโอกาสของการทุจริตลดลง
5. การเผยแพร่ชัยชนะ ตลอดจนวิธีและวิถีการเอาชนะของผู้ที่ใช้ ความดี และยืนหยัดยึดมั่นในความดี ท่ามกลางกระแสการแห่งการ ทุจริตจนได้รับชัยชนะอันยั่งยืนและแท้จริง ซึ่งนี้สามารถทำได้ทันที และต้องทำอย่างต่อเนื่องและกว้างขวาง
6. ในระยะยาว สร้างวัฒนธรรมและทุนทางสังคม ที่ไม่ยอมรับการใช้ อภิสิทธิ์ การฝากฝัง อำนาจอิทธิพล ความเกรงใจ และการทุจริตทุก รูปแบบโดยผ่านการ

ป้ายประชาสัมพันธ์ การเสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการรักษาวินัย
ของข้าราชการ พนักงานจ้าง ลูกจ้าง เทศบาลตำบลหนองแวง
อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

